

Femmagtsforslaget blev vedtaget af 1. udvalg og godkendtes af plenarforsamlingen den 3. november 1953 med 47 stemmer, herunder alle de nordiske lande, medens 12 stemte passivt; ingen stemte imod.

7. Spørgsmålet om grusomheder begået af nordkoreanske og kommunist-kinesiske styrker mod FN-krigsfanger i Korea.

(Dagsordenens punkt 74).

Den 30. oktober 1953 anmodede den amerikanske chefdelgerede De Forenede Nationer om at optage ovennævnte spørgsmål på 8. plenarforsamlings dagsorden. Fra amerikansk side blev der særlig lagt vægt på, at de begåede grusomheder var foretaget overfor styrker fra De Forenede Nationer, som kæmpede i Korea i overensstemmelse med de i De Forenede Nationers pagt indeholdte principper om at modarbejde aggression og kæmpe for oprettelsen af fred.

Efter indstilling fra „General Committee“ vedtog plenarforsamlingen den 11. november 1953 med 52 stemmer, herunder de nordiske lande, idet 6, deriblandt østblokken, stemte imod, medens 2 stater stemte passivt, at optage spørgsmålet på dagsordenen. Under drøftelsen af dagsordenens punkt, der kom til direkte behandling i forsamlingen uden henvisning til et af hovedudvalgene, fremlagde den amerikanske delegerede yderligere bevismateriale. Det nøjagtige tal på ofrene ville aldrig kunne komme frem, men på grundlag af de amerikanske oplysninger måtte man regne med, at der formentlig var tale om ialt ca. 38 000, herunder ca. 19 700 militære, fordelt med ca. 10 700 fra FN-styrkerne, væsentligst amerikanske soldater, samt ca. 9 000 fra de koreanske militære styrker.

De begåede grusomheder måtte betragtes som en klar krænkelse af Genèvekonventionen af 1949 angående behandlingen af krigsfanger, særlig konventionens art. 13, 16, 82—108, 120 og 130.

Australien, Frankrig, Tyrkiet, Storbritannien og USA fremsatte under forhandlingerne et resolutionsforslag, hvori man under henvisning til Genèvekonventionerne af 1929 og 1949 påkalder en human behandling af krigsfanger og civile i krigstid.

Resolutionen udtrykker samtidig håbet om, at plenarforsamlingen vil have sin fulde opmærksomhed henledt herpå, ligesom der i forslaget operative del gives udtryk for en alvorlig bekymring som følge af de indberetninger og meddelelser, der foreligger om den umenneskelige behandling, som nordkoreanerne og de kinesiske styrker har givet de heroiske FN-styrker i Korea og den civile lokale befolkning; til slut fordømmer resolutionen handlingerne som en overtrædelse af de internationale lovregler og de grundregler, der bør være for optræden og moral.

De østeuropæiske lande viste stor uvilje mod spørgsmålets behandling og beskyldte USA for — ved at gennemtvinge spørgsmålets debat i De Forenede Nationer — at søge at gøre arbejdet i FN så vanskeligt som muligt og prøve på at få ødelagt mulighederne for en afholdelse af den politiske fredskonference angående Korea.

Ved afstemningen i plenarforsamlingen den 3. december 1953 blev resolutionsforslaget vedtaget med 42 stemmer, heriblandt de nordiske lande, medens 5 stemte imod og 10 stemte passivt, heraf en række arabiske og asiatiske lande.

8. Den Burmesiske Unions klage over aggression fra den kinesiske republiks regering.

(Dagsordenens punkt 25).

7. plenarforsamling havde ved sin resolution af 23. april 1953 vedtaget at anbefale, at de i sin tid indledte forhandlinger med henblik på at opnå en afvæbning og tilbagetrækning eller internering af de rester af den kinesiske nationalisthær, der i 1950 på flugt for de forfølgende kommunistiske styrker overskred grænsen til Burma, skulle fortsættes. Resolutionen opfordrede samtidig alle stater til på anmodning af Burma at medvirke til en fredelig evakuering af styrkerne samt afholde sig fra at yde støtte til deres forbliven i Burma; yderligere skulle Burma udarbejde en beretning om situationen til 8. plenarforsamling (se beretning 7. samling sp. 173—174).

I den fremlagte beretning fra Burma udtales det, at der har været tilløb til en evakueringsaftale, men de videre forhandlinger er brudt sammen på grund af manglende samarbejde fra det nationalistiske